

Zaujímavý rok (2020) s podnetnými jubileami

Aj v roku 2020 majú okrúhle výročia narodenia alebo úmrtia (deliteľné piatimi) význačné osobnosti kultúrneho života: Michelangelo Buonarroti (1475–1564), T. Morus (1478–1535), R. Descartes (1596–1650), J. A. Komenský (1592–1670), J. S. Bach (1685–1750), G. Hegel (1770–1831), A. Rodin (1840–1917), T. G. Masaryk (1850–1937), A. Lincoln (1809–1865), A. Schweitzer (1875–1965), M. R. Štefánik (1880–1919), N. Bohr (1885–1962), K. Čapek (1890–1938), F. Werfel (1890–1945), L. Pasteur (1822–1895), A. de Saint-Exupéry (1900–1944), L. N. Tolstoj (1828–1910), Matka Terézia z Kalkaty (1910–1997), A. Einstein (1879–1955), P. Teilhard de Chardin (1881–1955), R. Schütz (1915–2005).

Chcem pripomenúť niektorých s dvojnásobným výročím, aj uvedením ich podobeniek a myšlienok.

Hans Christian ANDERSEN (2. 4. 1805 – 4. 8. 1875) nemal rozprávkové detstvo, ani školské roky. Skúšal pôsobiť ako spevák a herec. Písal aj divadelné hry. Uspel až svojimi rozprávkami (*Kresadlo, Princezná na hrášku, Cisárovo nové šaty, Cínový vojačik, Snehová kráľovná, Malá morská panna, Dievčatko so zápalkami, Kalamár a pero*) ktoré neskôr očarili celý svet.

„Dánsky bocian“ videl svet srdcom. *Zlatý zákon lásky znie: Miluj a budeš milovaný... Ak nemôžeš prežívať šťastie s inými, je to iba polovičné šťastie.*

Francois MAURIAC (11. 10. 1885 – 1. 9. 1970), francúzsky básnik, prozaik, dramatik, esejista i literárny kritik, člen Francúzskej akadémie (od 1933), získal za prenikavú znalosť ľudskej duše a umelecké tlmočenie drám ľudského života Nobelovu cenu za literatúru (1952). Odhaľoval konflikty v rodinách, medzi človekom a jeho zdanlivými istotami. Napísal zbierku básní (*Zopnuté ruky*), divadelné hry (napr. *Nikto nie je dosť milovaný*) a celý rad románov (napr. *Púšť lásky, Božk malomocnému, Klbko zmijí*, a ďalšie). Spoznal, že pravá viera je synonymom pre lásku a dobro. *Milovať niekoho znamená byť jediným, kto sa díva na zázrak, ktorý je pre ostatných*

neviditeľný... Láska je len jedna... veriť znamená milovať.

Boris PASTERNAK (10. 2. 1890 – 30. 5. 1960) bol hlbavý ruský básnik a prozaik s precíteným intelektom, ktorý vychádzal vo svojej tvorbe z pocitov a túžob jednoduchých ľudí.

Románom *Doktor Živago*, ktorý je rezom do mravnosti a charakternosti svojej doby, splatil dlh svojim súčasníkom. Talent i utrpenie ako všetko na svete musí prekonávať seba, aby bolo samo sebou. *Vo všetkom vniknúť chce sa mi do jadra veci. V práci a taktiež v hľadaní ciest a zmätkov v srdci.*

Do podstaty dní minulých, do príčin prvých, do jadra, ta, kde vzniká dych, do pulzu krvi. A stále chcem ja v rukách mať osudu nite, žiť, myslieť, cítiť, poznávať tajomstvá skryté. Aj za prozaické diela pripomínajúce umenie veľkých ruských autorov mu navrhli Nobelovu cenu za literatúru (1958).

Spomienky nám môžu ukazovať smer a naznačovať odkiaľ a kam kráčame.